

Protokół

13. posiedzenia, 4. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 14. marca 1899 r.

Początek o godzinie 10-tej minut 30.
przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy
J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław
Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław
Urbański.

Obecnych posłów 123.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu
Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość
posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół jedynastego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół dwunastego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do przejrzenia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 14 marca 1899, które przekazano następującym komisjom:

Komisji budżetowej Ls. 1304, 1315, 1316, 1319, 1320, 1322, 1323, 1326, 1327, 1328, 1329, 1331, 1332, 1334, 1335, 1338, 1405, 1406, 1412, 1418.

Komisji przemysłowej Ls.: 1305, 1306.

Komisji szkolnej Ls.: 1307, 1324, 1333, 1337.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls.: 1308, 1312.

Komisji drogowej Ls.: 1309, 1317, 1330, 1336, 1412.

Komisji solnej Ls.: 1311.

Komisji administracyjnej Ls.: 1313, 1314, 1339, 1340, 1341, 1342, 1343, 1344, 1345, 1346, 1347, 1348, 1349, 1350, 1351, 1352, 1353, 1354, 1355, 1356, 1357, 1358, 1359, 1360, 1361, 1362, 1363, 1364, 1365, 1366, 1367, 1368, 1369, 1370, 1371, 1372, 1373, 1374, 1375, 1376, 1377, 1378, 1379, 1380, 1381, 1382, 1383, 1384, 1385, 1386, 1387, 1388, 1389, 1390, 1391, 1392, 1393, 1394, 1395, 1396, 1397, 1398, 1399, 1400, 1401, 1402, 1409, 1410, 1417.

Komisji sanitarnej Ls.: 1318.

Komisji petycyjnej Ls.: 1321.

Komisji kolejowej Ls.: 1325, 1411.

Przy petycji Ls. 1304 Związku polskich gimnastycznych Towarzystw sokolich w Austrii o subwencję przemawia p. Małachowski popierając tę petycję.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski, odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono komisjom jak wyżej.

Przy petycji Ls. 1308 gminy Łukawice o regulację rzeki Wisłoka, przemawia p. Dąbski popierając tę petycję.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski, odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono komisjom, jak wyżej.

Przy petycji Ls. 1329 pogorzalców z Wolicy baryłowej przemawia p. Wachnianin popierając tę petycję.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski odczytuje spis petycyj dalszych, które przydzielono komisjom właściwym jak wyżej.

Marszałek po odczytaniu spisu petycyj zwraca uwagę posłów, iż regulamin sejmowy nie zna przemówień posłów w celu poparcia petycyj przy odczytywaniu ich spisu przez sekretarzy, według regulaminu dopuszczalne są jedynie wnioski, by petycja w całości została odczytana lub przydzieloną do innej komisji, niż proponuje biuro marszałkowskie, kto zaś życzy sobie sprawę w petycji poruszoną poprzeć obszerniejszem przemówieniem, powinien postawić wniosek zaopatrzony 15 podpisami, a wtedy będzie miał sposobność do przemówienia przy pierwszym czytaniu wniosku.

Marszałek oświadcza, iż powyższych postanowień ściśle będzie przestrzegał.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie prośby gminy król. stoł. miasta Krakowa, o wydanie ustawy co do przymusowego połączenia domów w Krakowie z wodociągiem miejskim oraz co do zezwolenia gminie na pobór dodatku gminnego od czynszów najmu i opłat za używanie wody.

Sprawozdawca p. Vayhinger, uwolniony na wniosek sekretarza p. Stanisława Niezabitowskiego od czytania sprawozdania,

wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji gminnej.

Izba bez rozprawy uchwala ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku rektora Kady'ego o ustanowienie w szkołach średnich posad lekarzy szkolnych.

Przemawia p. Kadyi motywując swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwala ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Dąbskiego w sprawie melioracji gruntowych.

Przemawia p. Dąbski, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwala ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Potoczka w sprawie połączenia obszarów dworskich z gminami.

Przemawia p. Potoczek uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji gminnej.

Izba bez rozprawy uchwala ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie miasteczka Niepołomice na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Sprawozdawca p. Vayhinger, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia zezwalająca w gminie miasteczka Niepołomice na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje :

Art. I.

Gminie miasteczka Niepołomice zezwala się pobierać przez lat dziesięć poczynawszy od r. 1899 do końca r. 1908 opłaty gminne od napojów spirytusowych według następującej taryfy :

1. Od jednego litrostopnia alkoholu według stustopniowego alkoholometra po 5 ent. czyli od 100 litrostópni (hektolitra) al. koholu po 5 zł. w. a.

2. Od jednego litra rumu, araku, rosolisu, likieru, ponczowej esencji i innych słodzonych napojów spirytusowych po 1.5 ct. czyli od hektolitra tych napojów po 1 zł. 50 ct.

3. Od jednego hektolitra piwa po 1 zł. 20 ct. w. a.

4. Od jednego hektolitra miodu po 3 zł. w. a.

Art. II.

Do uiszczenia powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumpcji miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Niepołomice.

Art. IV.

Ta opłata ciąży na konsumpcji w obrę-

bie gminy i nie można obciążać ani produkcji ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ustawy z 20 czerwca 1888. Nr. 95 Dz. p. p. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumpcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd, w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Urbański wnosi przyjęcie całego projektu ustawy *en bloc*.

Izba uchwala wniosek przyjęcia projektu ustawy *en bloc*, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sekretarza p. Urbańskiego przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba w oddzielnem głosowaniu w trzeciem czytaniu cały projekt powyższej ustawy bez czytania.

Następuje :

Dalszy ciąg rozprawy nad sprawozdaniem komisji administracyjnej, z projektem ustawy budowniczej dla gmin wiejskich i pomniejszych miasteczek.

Marszałek oznajmia, iż Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i wzywa sprawozdawcę p. Onyszkiewicza do odczytania ustawy.

Sprawozdawca czyta :

Ustawa budownicza

dla wsi i pomniejszych miast i miasteczek.

ROZDZIAŁ I.

O pozwoleniu na budowę (konsensie).

§. 1.

Budowy lub roboty wymagające konsensu.

Budowa nowego, przebudowanie starego budynku, dobudowanie nowej części do istniejącego budynku, dobudowanie nowej części nad nim lub przedsięwzięcie takich zmian w istniejącym budynku, które wpływają na jego trwałość, bezpieczeństwo ogniowe, stosunki sanitarne, albo prawa sąsiadów, — wymaga zezwolenia zwierzchności gminnej (konsensu), nadto wymaga takiego zezwolenia:

- a) budowa studni i piwnic;
- b) budowa nowego lub zmiana istniejącego kanału, ścieku, jamy kloacznej, wychodków, zbiorników na wodę lub nawóz;
- c) budowa nowych lub zmiana istniejących ognisk i kominów;
- d) przeistoczenie niezamieszkałych budynków lub ich części na mieszkania, oraz przeistoczenie pomieszczeń na sklepy, warstaty, budynki gospodarskie lub łazienki;
- e) wyprowadzenie lub zniesienie ścian lub ogniowych murów;
- f) wybicie drzwi lub okien ku ulicy lub ku domom sąsiednim, lub przekształcenie w kościołach i cerkwiach drzwi przedstawiających wartość architektoniczną;
- g) przeistoczenie lub podwyższenie dachu;
- h) zmiana sklepień;

i) ustawianie gromochronów, ustawianie ciężkich przedmiotów (posągów, kopuł itp.) nad gzymsami okapowymi;

k) stawianie słupów przy drodze lub ulicy publicznej i placu publicznym, łączenie słupów nad drogą lub ulicą publiczną i placem publicznym;

l) założenie lub prowadzenie wszelkiego rodzaju rurociągów przez drogi, ulice lub place publiczne, względnie wzdłuż takich dróg, ulic i placów w odległości mniejszej niż 1 metr od krawędzi ulicy, placu lub zewnętrznej krawędzi rowu drogowego;

m) odgraniczenie i odgrodzenie gruntów prywatnych od dróg, ulic i placów publicznych.

Przy budowlach jednak włościańskich i gospodarskich czy to na wsi czy w miasteczku, mogą być wykonane bez konsensu: urządzenie zbiornika na wodę, lub nawóz (§. 32), zniesienie lub wybudowanie ściany bez rozszerzenia budynku, wybicie drzwi lub okien ku ulicy lub ku domom sąsiednim i przeistoczenie lub podwyższenie dachu, jeżeli Zwierzchność gminna, którą budujący naprzód o tem protokolarnie lub na piśmie zawiadomić winien, w ciągu sześciu dni nie wyznaczy terminu do rozprawy budowlanej (§. 4.) a tem samem nie uzna potrzeby wydania formalnego konsensu.

Rozprawę taką należy wyznaczyć i w wypadku sprzeciwienia się zamierzonej robocie ze strony sąsiada.

Przeciw wyznaczeniu terminu do rozprawy nie przysługuje budującemu prawo rekursu.

Do udzielenia zezwolenia na budowę wykonywane na cele publiczne przez państwo, kraj lub powiat, budowę kolei żelaznych, i obok kolei żelaznych, oraz na budowy do celów przemysłowych, powołane są władze wskazane w §§. 9. 10. i 11.

Przemawia p. Paszkowski i wnosi, pozostawiając niezmienione ustępy 1., 4., 5.,

§. 1., następującą stylizację ustępów 2. i 3.
§. 1.

„Przy budowlach jednak włościańskich i gospodarskich na wsi lub w miasteczkach, mogą być wykonane bez konsensu i urzędzenie zbiornika na wodę lub nawóz (§. 32), zniesienie lub wyprowadzenie ściany bez rozszerzenia budynku, wybicie drzwi lub okien ku ulicy lub ku domom sąsiednim i przeistoczenie lub podwyższenie dachu, jeżeli Zwierzchność gminna w dniach czterech po pisemnem lub usłnem zawiadomieniu jej o zamierzonej robocie, nie poleci budującemu wniesienia podania o konsens.“

„Zwierzchność gminna obowiązana jest zaraz po doniesieniu jej o zamierzonej robocie uwiadomić o tem sąsiadów. Wrazie ich sprzeciwienia się musi się odbyć rozprawa.“

Izba popiera powyższą poprawkę p. Paszkowskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwala ustęp 1., 4., 5. §. 1 w stylizacji komisji, następnie Izba odrzuca poprawkę p. Paszkowskiego, a wreszcie w osobnem głosowaniu. Izba uchwala ustęp 2. i 3. w stylizacji komisji.

Marszałek konstatuje, że Izba uchwaliła cały §. 1 w stylizacji komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 2.

Pomniejsze zmiany.

Wszystkie inne, w §. 1. nie wymienione, pomniejsze zmiany w budynku istniejącym, mogą być wykonane bez pozwolenia Zwierzchności gminnej.

Przemawia p. Wachnianin i wnosi poprawkę, by w §. 2. opuścić słowa „w budynku istniejącym“.

Izba popiera poprawkę p. Wachnianina.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca zgadzając się na poprawkę p. Wachnianina.

Izba uchwala §. 2. w stylizacji, jaką przyjął p. sprawozdawca t. j. z poprawką p. Wachnianina, czyli z opuszczeniem słów „w budynku istniejącym“.

Sprawozdawca czyta.

§. 3.

Podanie o konsens i plan budowy.

Podanie o konsens budowlany (§. 1.) należy wnieść do Zwierzchności gminnej z reguły na piśmie i przedłożyć plan w dwu równobrzmiących egzemplarzach podpisanych przez sporządzającego plan i przez budującego (właściciela).

Plan taki ma obejmować :

a) plan sytuacyjny uwidoczniający położenie i granice gruntu zabudować się mającego, jakoteż przyszłego budynku, jego rozmiary, położenie i odległość zabudowań istniejących na gruncie budowlanym, odległość i kierunek przylegającej ulicy lub placu publicznego, położenie i odległość sąsiednich realności, znajdujących się na nich studzien, dołów kloacznych i gnojowisk, oraz imię i nazwisko właścicieli tych realności (§. 4.);

b) plan niwelacyjny, wykazujący poziom gruntu budowlanego ;

c) plany niwelacyjne wszystkich piąter, piwnic i poddasza, przekrój podłużny i poprzeczny i fasadę budynku.

Na planie piwnic winny być uwidocznione doły kloaczne, kanały domowe, ich połączenie z kanałem głównym, przekrój poprzeczny i spadek, wreszcie ścieki i studnie.

Na planie poddasza przedstawić należy wszystkie mury strychowe, kominowe i ogniowe.

Niezwykłe konstrukcje, mianowicie żelazne, przedstawić należy rysunkami szczegółowymi.

Wszystkie plany należy rysować według miary metrycznej a mianowicie:

a) plany sytuacyjne, obejmujące większą przestrzeń, według skali 1 : 500 albo 10 cm. = 50 m. naturalnej wielkości, przy mniejszych przestrzeniach według skali 1 : 250 albo 10 cm. = 25 m. naturalnej wielkości;

b) plany niwelacyjne w wymiarach długości według skali planu sytuacyjnego w wymiarach wysokości zaś według dzieśięć razy większej skali;

c) plany budowli według skali 1 : 100 albo 10 cm. = 10 m. naturalnej wielkości.

Rysunki szczegółowe i konstrukcyjne należy wykonać według skali, któraby ich dokładne zbadanie umożliwiła, a mianowicie w stosunku jak 1 : 10, 1 : 20, 1 : 50.

Jeżeli chodzi o budowę zwykłego parterowego domu włościańskiego mieszkalnego lub gospodarskiego, względnie o robotę przy takich budowlach (§. 1.) czy to na wsi czy w miasteczku, może budujący, także ustnie przedstawić Zwierzchności gminnej prośbę o konsens. Może on również albo przedłożyć prosty szkic budowy i szkic sytuacyjny, uwidoczniający położenie i rozmiary przyszłego budynku, oraz położenie i odległość sąsiednich budynków, względnie także drogi lub placu publicznego (§. 4.), albo szczegóły te ustnie podać.

Taką ustną prośbę lub ustnie podane szczegóły obowiązana jest Zwierzchność gminna spisać protokolarnie i to bezpłatnie.

Plany albo szkice zwykłych włościańskich domów parterowych można sporządzać podług dowolnej skali.

Przemawia p. Rotter i wnosi poprawkę, by ustęp drugi lit. c) opiewał jak następuje:

„Plany budowli, a mianowicie rzuty poziome wszystkich piąter, piwnic i poddasza

przekrój podłużny i poprzeczny i fasadę budynku.“

Izba popiera poprawkę p. Rottera.

Przemawia p. Wachnianin i wnosi poprawkę by po słowach „parterowych“ w ostatnim ustępie §. 3. dodać słowa: „i robot przy takich budowlach (§. 1.)“.

Izba popiera poprawkę p. Wachnianina.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca zgadzając się na poprawkę p. Rottera, a sprzeciwiając się poprawce p. Wachnianina.

Izba uchwała §. 3. w stylizacji komisji, wraz z poprawką p. Rottera, na którą p. sprawozdawca się zgodził.

Następnie odrzuca Izba poprawkę p. Wachnianina.

Sprawozdawca czyta:

§. 4.

Badanie planu.

Zwierzchność gminna obowiązana jest w przeciągu sześciu dni, w wypadkach zaś przewidzianych w §. 12. w przeciągu dni 14 po otrzymaniu pisemnego podania względnie ustnej prośby (§. 3), powołać komisję na miejsce zamierzonych robót.

Komisję przeprowadza Naczelnik gminy lub jego zastępca.

Do udziału w komisji zawezwać należy kierownika budowy, jeśli został ustanowiony, dalej w razie potrzeby nieinteresowanego w zamierzonych robotach znawcę względnie znawców i naczelnika straży ogniowej, jeśli w gminie straż taka jest zorganizowaną.

W miejscowościach zaś, gdzie znajdują się zdrojowiska lub stacje klimatyczne o własnym statucie, zawezwać należy do udziału również delegata komisji zdrojowej lub klimatycznej, względnie także rządowego inspektora zdrojowego.

O terminie oględzin komisyjnych należy uawiadomić strony interesowane, a mianowicie budującego i sąsiadów budującego t. j. właścicieli gruntów bezpośrednio położonych i tych, których ze względu na określone w §§. 14., 20., 32., 36, 37. i 57. odległości jako interesowanych sąsiadów uważać należy.

Komisyja zbada na miejscu plan budowy lub protokolarnie podany opis zamierzonych robót, przesłucha znawców, jeśli zostali powołani, dalej sąsiadów, czy i jakie czynią zarzuty przeciw zamierzonej budowie, zawiaduje budującego do oświadczenia się na odnośne zarzuty i starać się będzie strony pogodzić.

W protokole z czynności rzeczowej komisji należy obok poszczególnienia członków jej, wymienić strony interesowane przy komisji tej obecne, osobno zaś strony, które mimo uwiadomienia, do komisji się nie stawily, dalej, wpisać zdanie znawców, jeśli do komisji byli wzywani, zgłoszone przeciw budowie zarzuty tudzież wynik rokowań co do ugodowego ich załatwienia. Tak sporządzony protokół winni podpisać uczestnicy komisji.

Czynności biorących udział w tej komisji są bezpłatne, z wyjątkiem znawców, których budujący wynagrodzić winien po długi taksy uchwalonej przez Radę gminną (§. 47.) w wypadkach zaś przewidzianych w §. 9. według taksy ustanowionej przez Wydział powiatowy, jeśli znawcy ci nie są płatnymi funkcyonaryuszami gminy.

Przemawia p. Bernadzikowski i stawia stylistyczną poprawkę, by w ustępie piątym §. 4. zmienić słowo „położonych“ na „przylegających“.

Izba popiera poprawkę p. Bernakowskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca zgadzając się na poprawkę p. Bernadzikowskiego.

Izba uchwa §. 4. w stylizacji komisji,

oraz z poprawką p. Bernadzikowskiego t. j. ze zmianą słowa „położonych“ na „przylegających“ na co p. sprawozdawca się zgodził.

Sprawozdawca czyta :

§. 5.

Załatwienie podania o konsens.

Na podstawie protokołu przeprowadzonej rozprawy (§. 4.) ma Zwierzchność gminna do trzech dni po odbyciu komisji wydać i doręczyć za rewersami budującemu i stronom, które przeciw budowie wniosły zarzuty, pisemne rozporządzenie, zezwalające na zamierzoną budowę lub odmawiające pozwolenia, rozstrzygając tak w jednym jak i w drugim wypadku podniesione przeciw budowie zarzuty, o ile one odnoszą się do policyi miejscowej lub wogóle do względów publicznych.

W razie odmowy należy podać przyczyny, to jest uzasadnić ją postanowieniami ustawy. Zbyttnia odległość od zabudowanej części gminy, utrudniająca wykonywanie policyi miejscowej, może być także przyczyną odmowy konsensu na budowę.

Zezwolenie na budowę winno zawierać :

a) rodzaj zamierzonej budowy lub roboty (§. 1.);

b) dokładne oznaczenie miejsca budowy lub roboty i odległości od własnych i sąsiednich budynków i gruntów a nadto jeżeli chodzi o budowę przy zregulowanej drodze lub ulicy, względnie zregulowanym placu, także oznaczenie linii regulacyjnej (budowlanej) (§§. 12—16);

c) oznaczenie materiału, z którego ściany, dach, kominy a w budynkach drewnianych i ściany do komina lub ogniska przyległe, mają być postawione;

d) długość, szerokość i wysokość budynku, oraz wysokość izb, względnie pokoi w mierze metrycznej;

e) ilość i wymiar okien i drzwi;

f) ilość i rodzaj ognisk;

g) postanowienie, czy do prowadzenia budowy strona ustanowić ma prawnie upoważnionego kierownika budowy (§. 19.).

Wszelkie zmiany przez Zwierzchność gminną w konsensie zastrzeżone, winny być ile możliwości oznaczone także w przedłożonych planach, z których jeden egzemplarz zaopatrzony podpisem i pieczęcią Zwierzchności gminnej, zwrócić należy budującemu a drugi przechować w aktach.

Przemawia Komisarz rządowy Włodzimierz hr. Łoś.

Przemawia p. Górski.

Przemawia p. Nowakowski i stawia poprawkę, by po ustępie drugim §. 5. dodać następujący osobny ustęp.

„Nieuzasadniona odmowa uczyniona dla szykany bądź przez Zwierzchność gminną bądź przez komisję staje się przestępstwem karanem sądownie karą aresztu od 1 do 14 dni, lub grzywną od 1 do 25 złr. a. w.“

Przemawia p. Bernadzikowski i stawia stylistyczną poprawkę, by w wierszu czwartym pierwszego ustępu §. 5 słowo „rozporządzenie“ zmienić na „zarządzenie“.

Izba nie popiera poprawki p. Nowakowskiego.

Izba popiera poprawkę p. Bernadzikowskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca zgadzając się na stylistyczną poprawkę p. Bernadzikowskiego.

Izba uchwała § 5. w stylizacji komisji z poprawką p. Bernadzikowskiego t. j. ze zmianą słowa „rozporządzenie“ na „zarządzenie“, na którą p. sprawozdawca się zgodził.

Sprawozdawca czyta :

§. 6.

Prawa prywatne.

Jeżeli przeciw zamierzonej budowie

(§. 1.) podniesiono zarzuty pochodzące z tytułu prawa prywatnego i zarzuty te przy komisijnem badaniu planów nie mogły być w drodze ugody usunięte, ze względów zaś publicznych nie zachodzą żadne przeszkody przeciw wspomnianej budowie, wówczas może być konsens wydany.

W konsensie tym jednak obowiązana jest Zwierzchność gminna szczegółowo wymienić powyższe zarzuty i strony z ich pretensjami odesłać do drogi prawa.

Sąd rozstrzyga, czy budowa dopuszczona ze względów publicznych, przeciw której podniesiono zarzuty z tytułu prawa prywatnego, ma być wstrzymaną aż do rozstrzygnięcia sporu czy też i pod jakimi warunkami tymczasem prowadzoną być może. (§§. 340., 341. i 342. ust. cyw. i art. XXXVII. ustawy z 1. sierpnia 1895 dz. p. p. Nr. 112. wprowadzającej cywilną procedurę sądową).

Przemawia p. Paszkowski i wnosi następującą poprawkę do ustępu pierwszego §. 6. Ustęp pierwszy §-fu 6. ma opiewać:

§. 6.

Prawa prywatne.

Konsens wydanym być może mimo podniesienia przeciw budowie zarzutów pochodzących z tytułu prawa prywatnego, które w drodze ugody przy komisji usunąć się dały, jeżeli ze względów publicznych nie zachodzą żadne przeciw zamierzonej budowie przeszkody.

Izba popiera poprawkę p. Paszkowskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, sprzeciwiając się poprawce p. Paszkowskiego.

Izba uchwała §. 6. w stylizacji p. Paszkowskiego co do ustępu pierwszego, następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała Izba ustęp drugi i trzeci §. 6. wedle stylizacji komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 7.

Rozpoczęcie budowy.

Budowa może być dopiero wtedy rozpoczęta, gdy konsens stał się prawomocnym.

Roboty zaś przy budowlach włościąńskich i gospodarskich poszczególnione w §. 1. ustęp 2. mogą być rozpoczęte w sześć dni po zgłoszeniu ich u Zwierzchności gminnej, jeśli ta ostatnia, czy to podług własnego uznania, czy też z powodu sprzeciwienia się zamierzonej robocie ze strony sąsiada, nie zarządzi rozprawy budowlanej.

Izba uchwała bez rozprawy §. 7. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 8.

Gaśnięcie i odnawianie konsensu.

Konsens na budowę gaśnie, jeżeli budowa dozwolona, nie została wykonana w ciągu dwóch lat od prawomocności konsensu.

W razie rozpoczęcia budowy i niewykończenia jej w ciągu dwóch lat, należy przed upływem rzeczzonego terminu naprzód uawiadomić Zwierzchność gminną o zamierzonym dalszem prowadzeniu budowy i ocze-kiwać postanowienia jej, czy budowa może być dokończoną na podstawie pierwotnego planu, czyli też ze względu na zmienne stosunki zachodzi potrzeba rewizji planów i odnowienia konsensu.

Postępowanie przy odnawianiu konsensu należy przeprowadzić podług postanowień §§. 4., 5. i 6.

Izba uchwała bez rozprawy §. 8. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 9.

Budowy na cele przemysłowe.

Przy budowach na cele przedsiębiorstw przemysłowych większych, wymienionych w §. 27. ustawy przemysłowej, powołany jest Wydział powiatowy do przeprowadzenia czynności przepisanych w §§. 4., 5., 6., 8. i 12.

Do udziału w komisyi (§. 4.) i objawienia swego zdania zawezwie Wydział powiatowy także odnośnego naczelnika gminy lub jego zastępcę, jeżeli zaś budowa wykonana ma być na obszarze dworskim przełożonego tegoż obszaru, a względnie także i naczelnika gminy lub tegoż zastępcę (§. 57. ust. 3.).

Przy budowach na cele przedsiębiorstw mniejszych, do których odnosi się §. 26. ustawy przemysłowej, pozostaje zakres działania Zwierzchności gminnej (przełożonego obszaru dworskiego) niezmieniony.

Rozprawę budowniczą łączyć należy ile możności z rozprawą przemysłowo-policyjną i w tym celu ma władza przeprowadzająca rozprawę porozumieć się z władzą polityczną co do terminu rozprawy.

Przy rozprawie winien z urzędu wziąć udział także naczelnik miejscowej straży ogniowej, jeśli straż taka jest w gminie zorganizowaną.

Konsens budowniczy na cele przedsiębiorstw przemysłowych udzielony być może dopiero po prawomocnem zezwoleniu na prowadzenie przedsiębiorstwa.

Koszta komisji Wydziału powiatowego po za miejscem siedziby tego Wydziału niemniej kosztu przywołanych znawców (§. 48. d.) ponosi strona podająca o konsens.

Przemawia p. Romanowicz i wnosi poprawkę, by w ustępie trzecim §. 9. słowa objęte nawiasem we wniosku komisji „prze-

łożonego obszaru dworskiego“ opuścić, w razie zaś gdyby p. sprawozdawca nie zgodził się na opuszczenie tych trzech słów, wnosi p. wnioskodawca, by słowa te pozostawić w zawieszeniu, aż do uchwalenia przez Izbę §§. 56. i 57.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca sprzeciwiając się poprawce p. Romanowicza, a godząc się na odroczenie uchwalenia tych trzech słów w ustępie trzecim §. 9 aż do uchwalenia §§. 56. i 57.

Izba uchwała § 9. w stylizacji komisji z pozostawieniem w zawieszeniu aż do uchwalenia §§. 56. i 57. słów trzech w ustępie trzecim §. 9. „przełożonego obszaru dworskiego“.

Sprawozdawca czyta :

§. 10.

Budowy kolejowe i obok kolei żelaznych.

Przy budowach na gruntach kolei żelaznych i przy nowych budowach, dobudowaniach i przebudowaniach obok kolei żelaznych już istniejących lub w budowie będących, względnie w ich rejonie pożarnym należy stosować się do osobnych przepisów każdorazowo obowiązujących.

Do przedsięwzięcia czynności urzędowych przy budowach w rejonie pożarnym kolei, powołanem jest c. k. Starostwo, przy czem zastosowane być mają prócz szczegółowych w tej mierze obowiązujących przepisów, także postanowienia niniejszej ustawy.

Izba uchwała bez rozprawy §. 10. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 11.

Budowy publiczne wykonywane przez państwo, kraj lub powiat.

Przy budowach na cele publiczne przedsięwziętych przez państwo, kraj lub powiat

powołane jest c. k. Starostwo do przeprowadzenia czynności przepisanych w §. 4.

Jeżeli przeciw zamierzonej budowie nie wniesiono zarzutów lub wniesione w toku rozprawy zostały usunięte, uwiadomi o tem c. k. Starostwo władzę budującą.

Zarzuty nieusunięte, a nie pochodzące z tytułu prawa prywatnego, rozstrzyga c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z władzą, która wykonuje budowę. W razie zarzutów z tytułu prawa prywatnego postąpi c. k. Namiestnictwo według §. 6. niniejszej ustawy.

Przemawia p. Paszkowski i wnosi §. 11. w następującej stylizacji:

§. 11.

Budowy publiczne wykonywane przez państwo, kraj, powiat lub gminę.

Przy budowlach na cele publiczne przedsięwziętych przez państwo, kraj, lub gminę powołanym jest Wydział powiatowy do przeprowadzenia czynności przepisanych w §. 4. 5. 6. 8. i 12.

Izba popiera poprawkę p. Paszkowskiego.

Przemawia p. komisarz rządowy Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca sprzeciwiając się poprawce p. Paszkowskiego.

Izba odrzuca poprawkę p. Paszkowskiego i w oddzielnem głosowaniu uchwała §. 11. w stylizacji komisji.

Sprawozdawca prostuje omyłkę druku, a mianowicie w pierwszym wierszu ustępu 1-go po słowie „powiatowej“ należy dodać słowa „gminnej I. klasy“, a w trzecim wierszu z góry po słowie „gminnej“ należy dodać „II. klasy“, następnie czyta :

§. 12.

Budowy obok dróg i placów, na polu górniczem, na granicy monarchii i w rejonie fortyfikacyjnym.

Odległość budynku od drogi krajowej, powiatowej gminnej I. klasy lub od publicznego dojazdu kolejowego, wynosić ma przynajmniej trzy metry a od publicznej drogi gminnej II. klasy co najmniej dwa metry, licząc od zewnętrznej krawędzi rowu drogowego.

Odległość ogrodzeń od powyższych dróg publicznych wynosić ma co najmniej 60 cm., licząc od zewnętrznej krawędzi rowu drogowego.

Wyjątek stanowią ulice i place posiadające ustalone linie regulacyjne.

Przy takich ulicach i placach należy domy stawiać bezpośrednio przy ustanowionej linii regulacyjnej.

Jeśli przed rzeczonymi domami ma być urządzony ogród lub zajazd, wówczas cofnięcie domu może być dozwolone tylko pod następującymi warunkami:

a) Odległość domu od ulicy lub placu nie może wynosić mniej jak 3 m., a przestrzeń ta nie może być użytą pod budynki uboczne, magazyny, składy lub na cel, któryby przestrzeń tę szpecił.

b) Przestrzeń rzeczona ma być od ulicy lub placu odpowiednio oddzieloną.

O rozprawie zarządzonej z powodu prośby o konsens na budowę lub roboty przy drogach krajowych, powiatowych, publicznych dojazdach kolejowych, lub też przy drogach gminnych należy przynajmniej na ośm dni przed terminem badania planu (§. 4.) uwiadomić władzę zarządzającą temi drogami, pozostawiając jej wybór bądź to wzięcia udziału w rozprawie komisyjnej przez delegata bądź też nadesłania pisemnego wniosku.

W razie zamierzonej budowy na eksploatawanem polu górniczem lub naftowem,

należy do rozprawy przepisanej §. 4. za-
wezwąć także zarząd odnośnego przedsię-
biorstwa, o ile tenże znajduje się w gminie
lub w najbliższym jej sąsiedztwie.

Jeżeli nowy budynek stawiany być ma na ustroniu w pasie dwu kilometrów od granicy monarchii, należy przynajmniej na ośm dni przed terminem rozprawy uwiadomić o tem c. k. Starostwo, które może do rozprawy delegować zastępcę, albo też pi-semnie przesłać odnośne swe uwagi.

Przy budowach w rejonie fortyfikacyj-
nym, tudzież obok dróg państwowych, mają być zastosowane przepisy w tej mierze obo-
wiązuujące.

Przemawia p. Karatnicki i wnosi po-
prawkę, by: W ustępie przedostatnim §. 12.
po słowach „delegować zastępcę“ dodać
słowa: „na kosztu rządowe“.

Izba popiera poprawkę p. Karatnic-
kiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia
p. sprawozdawca zgadzając się na popraw-
kę p. Karatnickiego.

Izba uchwała §. 12. w stylizacji komi-
syi wraz z sprostowaniem omyłki druku
i wraz z poprawką p. Karatnickiego t. j.
z dodaniem w ustępie przedostatnim §. 12.
po słowach delegować zastępcę słów „na
kosztu rządowe.“

Sprawozdawca czyta:

§. 13.

Odbudowanie zniszczonych części miejscowości.

W razie zniszczenia całej miejscó-
wości lub znaczniejszej części jej przez po-
żar, wylew, lub inne wypadki elementarne
winna Zwierzchność gminy bezzwłocznie
donieść o tem Wydziałowi powiatowemu.

Wydział powiatowy zarządzi w prze-
ciągu ośmiu dni od chwili zawiadomienia
komisyonalne oględziny przestrzeni znisz-

czonej celem zbadania, czy zachodzi potrzeba regulacji tej przestrzeni, oraz czyli i w jakiej mierze w obec stosunków miejscowych, regulacja może być przeprowadzoną.

W komisji mają wziąć udział:

a) Delegat Wydziału powiatowego jako przewodniczący:

b) Naczelnik gminy lub jego zastępca;

c) Przełożony obszaru dworskiego;

d) Znawcy (w sprawach budowniczych, sanitarnych itp.) przez Wydział powiatowy powołani.

Strony interesowane należy uwiadomić o terminie odbyć się mającej komisji.

Jeśli komisja powyższa uzna potrzebę i możliwość całkowitej lub częściowej regulacji zniszczonej przestrzeni, co w protokole czynności winno być dokładnie uwidocznione, sporządzi ona plan regulacyjny, spíše protokolarnie i szczegółowo numeracy parcel, imię i nazwisko właścicieli, przestrzeń gruntów, które winny być zajęte lub odstąpione, wreszcie wciągnie do tego protokołu zgłoszone przeciw zamierzonej regulacji zarzuty i opinię swoją co do tych zarzutów.

Plan regulacyjny z pomienionym protokołem przedłoży komisja Radzie gminnej.

Rada gminna obowiązana jest w przeciągu 14 dni od dnia doręczenia planu powziąć uchwałę tak co do tego planu jak i co do zarzutów przez strony interesowane podniesionych.

O powziętej uchwale przyjmującej plan regulacyjny bez zmiany lub ze zmianami, obowiązana jest Zwierzchność gminna w przeciągu trzech dni zawiadomić strony interesowane za dowodami doręczenia, albo też uchwałę rzezoną ogłosić w gminie w sposób należyty.

Po upływie czternastu dni od dnia doręczenia, względnie ogłoszenia stronom in-

teresowanym zapadłej uchwały Rady gminnej, ma Zwierzchność gminna bezzwłocznie przesłać plan regulacyjny z powyższym protokołem, uchwałą Rady gminnej i dowodami jej doręczenia lub ogłoszenia, jakoteż z rekursami, jeśli wniesione zostały, Wydziałowi powiatowemu do zatwierdzenia planu, względnie rozstrzygnięcia rekursów.

Gdyby Rada gminna w powyższym terminie uchwały nie powzięła, albo odmowną powzięła uchwałę, obowiązany jest naczelnik gminy przedłożyć Wydziałowi powiatowemu plan regulacyjny z protokołem oględzin i wniesionymi przeciw regulacji zarzutami do powzięcia stosownej decyzji.

Jeżeli wniesiono rekurs tylko przeciw niektórym częściom planu regulacyjnego wówczas plan ten może być zatwierdzony w innych swych częściach przed prawomocnem rozstrzygnięciem rekursów.

Tylko na podstawie zatwierdzonego planu regulacyjnego może Zwierzchność gminna, względnie Wydział powiatowy (§. 9.) wydawać konsensa na budowę lub roboty poszczególnione w §. 1.

Koszta komisji i sporządzenia planu regulacyjnego ponosi fundusz powiatowy. Za udział w komisji rzeczonych stron interesowanych i miejscowej władzy policyjnej nie mogą być żadne koszta przyznane.

Przemawia p. Czajkowski Władysław i wnosi następującą odmienną stylizację pierwszych dziesięciu ustępów §. 13. z pozostawieniem ostatnich trzech ustępów tegoż paragrafu bez zmiany wedle wniosku komisji.

§. 13.

Wrazie zniszczenia całej miejscowości lub znaczniejszej jej części wskutek klęski elementarnej (pożar, wylew i t. p.) zarządzi Wydział powiatowy bezzwłocznie komisjonalne zbadanie zniszczonej przestrzeni.

W komisji mają wziąć udział:

a) delegat Wydziału powiatowego jako przewodniczący;

b) naczelnik gminy i jeden delegat Rady gminnej;

c) przełożony obszaru dworskiego;

d) powołani przez Wydział powiatowy znawcy.

Strony interesowane należy powiadomić o terminie odbyć się mającej komisji.

Stosownie do wyniku dokonanego zbadania, komisya uchwali większością głosów, czy ma być przeprowadzoną regulacya zniszczonej przestrzeni dla przyszłej odbudowy lub nie, i zgodnie z tem bądź zakończy swą czynność, bądź przystąpi do sporządzenia planu regulacyi.

Tym celem sporządzi komisya poprzednio plan sytuacyjny, spisie numeru parcel, imiona i nazwiska właścicieli i przestrzeni tych gruntów, które mają być zajęte lub odstąpione, oraz wysłucha zarzuty i życzenia stron interesowanych (§. 46).

Na podstawie operatu komisji, wyda Wydział powiatowy plan regulacyi i udzieli go Zwierzchności gminnej.

Przeciwko zarządzonej regulacyi i ustanowionemu planowi, może Rada gminna w ciągu 14 dni wnieść rekurs do Wydziału krajowego na ręce Wydziału powiatowego.

Izba popiera poprawkę p. Czajkowskiego Władysława.

Przemawia p. Okuniewski i wnosi, by §. 13. odesłać do komisji.

Przemawia p. Olpiński i wnosi, by w ostatnim ustępie §. 13. zamiast słów „za udział . . . do . . . kosztu przyznane“ ma być „stronom interesowanym i miejscowej władzy policyjnej, żadnego nie przyznaje się wynagrodzenia za udział w rzeczonyj komisji“.

Izba popiera poprawkę p. Olpińskiego.

Przemawia p. Paszkowski i wnosi, by pierwsze zdanie ostatniego ustępu §. 13. brzmiało w sposób następujący: „Koszt komisji ponosi gmina w której regulacya się odbywa“. następnie popiera wniosek p.

Okuniewskiego, cofnawszy poprzednio swą poprawkę.

Przemawia p. Czajkowski Władysław i dodatkowo do swej poprawki wnosi, by w poprzednim ustępie jego poprawki po słowach „gminnej“ dodać słowa „i zawiadomi strony interesowane“ a w ostatnim ustępie jego poprawki pierwotnej po słowie „gminna“ dodać słowa „i strony interesowane“.

Izba popiera dodatkową poprawkę p. Czajkowskiego Władysława.

Przemawia p. Wachnianin, popierając wniosek p. Okuniewskiego.

Przemawia p. Kadyj, popierając wniosek p. Okuniewskiego.

Sekretarz p. Urbański wnosi zamknięcie dyskusji.

Izba uchwala zamknięcie rozprawy.

Marszałek oznajmia, iż do głosu zapisany jest p. Bernadzikowski.

Przemawia p. Bernadzikowski sprzeciwiając się poprawce p. Paszkowskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca zgadzając się na poprawkę p. Czajkowskiego Władysława postawioną pierwotnie, a sprzeciwiając się dodatkowej poprawce tegoż posła, podobnie sprzeciwiając się poprawkom pp. Olpińskiego i Paszkowskiego, oraz wnioskowi p. Okuniewskiego, by §. 13. zwrócić komisji.

Marszałek udziela wyjaśnienia co do sposobu głosowania.

Izba odrzuca wniosek p. Okuniewskiego, aby §. 13. odesłano do komisji.

Marszałek oznajmia, iż wniosek pierwotny posła Czajkowskiego Władysława podda pod głosowanie.

Przemawia pod względem formalnym p. Wachnianin, prosząc o odczytanie wniosku p. Czajkowskiego Władysława.

Przemawia p. Paszkowski pod względem formalnym.

Marszałek udziela odpowiedzi p. Paszkowskiemu i odczytuje wniosek p. Czajkowskiego Władysława wraz z poprawką tegoż posta postawioną dodatkowo do jego wniosku.

Przemawia p. Sprawozdawca pod względem formalnym upraszając by dodatek p. Czajkowskiego Władysława postawiony do jego wniosku osobno poddać pod głosowanie.

Izba uchwała dziesięć pierwszych ustępów §. 13. wedle stylizacji pierwotnej p. Czajkowskiego Wł. następnie uchwała Izba w oddzielnem głosowaniu dodatkowy wniosek p. Czajkowskiego Wł. przyjmując w przedostatnim ustępie pierwotnego wniosku p. Czajkowskiego Władysława po słowie „gminnej“ słowa „i zawiadomi strony interesowane“, a w ostatnim ustępie pierwotnej poprawki wnioskodawcy po słowie „gminna“ dodatkowe słowa „i strony interesowane“.

Marszałek odczytuje trzeci ustęp od końca §. 13. zaczynający się od słów „jeżeli wniesiono rekurs . . . rekursów“.

Przemawia p. sprawozdawca i wnosi poprawkę z powodu uchwalenia pierwszych ustępów §. 13., w ten sposób, iż ustęp trzeci od końca §. 13. ma opiewać obecnie:

Jeżeli wniesiono rekurs tylko przeciw niektórym częściom planu regulacyjnego, wówczas plan ten staje się obowiązującym w innych swych częściach przed prawomocnem rozstrzygnięciem rekursów.

Izba uchwała trzeci ustęp od końca tego paragrafu w stylizacji zaproponowanej przez p. sprawozdawcę.

Marszałek odczytuje ustęp drugi od końca §. 13., który epiewa w stylizacji komisji:

Tylko na podstawie zatwierdzonego

planu regulacyjnego może Zwierzchność gminna, względnie Wydział powiatowy (§. 9.) wydawać konsensa na budowę lub roboty poszczególnione w §. 1

Przemawia p. Romanowicz i zaznacza, iż należy w tym ustępie słowo „zatwierdzonego“ zmienić na „prawomocnego“, na co p. sprawozdawca się godzi.

Izba uchwała ustęp drugi od końca §. 13. w stylizacji komisji oraz ze zmianą słowa „zatwierdzonego“ na „prawomocnego“ przyjętą jako swoją przez p. sprawozdawcę.

Marszałek odczytuje ustęp ostatni §. 13. który wedle wniosku komisji opiewa:

Koszta komisji i sporządzenia planu regulacyjnego ponosi fundusz powiatowy. Za udział w komisji rzeczonych stron interesowanych i miejscowej władzy policyjnej nie mogą być żadne koszta przyznane, i udziela wyjaśnienia co do sposobu głosowania.

Izba odrzuca poprawkę p. Paszkowskiego, a w oddzielnem głosowaniu uchwała pierwsze zdanie ostatniego ustępu §. 13. w stylizacji komisji.

Izba odrzuca poprawkę p. Olpińskiego i uchwała w oddzielnem głosowaniu drugie i ostatnie zdanie ostatniego ustępu §. 13. w stylizacji komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 14.

Regulacya zdrojowisk lub stacyj klimatycznych.

W miejscowościach, w których znajdują się zdrojowiska lub stacje klimatyczne o własnym statucie, obowiązany jest Wydział powiatowy najdalej w przeciągu dwóch lat od wejścia w życie niniejszej ustawy zarządzić w myśl §. 13. sporządzenie planu regulacyjnego.

Plan taki sporządzi komisya zesłana na miejsce z ramienia Wydziału powiatowego.

W komisji tej mają wziąć udział:

a) Delegat Wydziału powiatowego jako przewodniczący;

b) Naczelnik gminy lub jego zastępca

c) Przełożony obszaru dworskiego;

d) Znawcy (w sprawach budowlanych, sanitarnych itp.) przez Wydział powiatowy powołani;

e) Delegat komisji zdrojowej lub klimatycznej względnie także rządowy inspektor zdrojowy.

Strony interesowane należy uwiadomić o terminie odbyć się mającej komisji.

Dalsze czynności mają być dokonane podług postanowień §. 13.

Koszta komisji i sporządzenia planu regulacyjnego ponosi fundusz kąpielowy. Za udział w tej komisji stron interesowanych i miejscowej władzy policyjnej nie mogą być przyznane żadne koszty.

Tylko na podstawie zatwierdzonego planu regulacyjnego może Zwierzchność gminna, względnie Wydział powiatowy (§. 9) wydawać konsensa na budowę lub roboty poszczególne w §. 1. wszakże pod następującymi warunkami:

Przy drogach, ulicach i placach, przy których bądź już znajdują się, bądź według uznania komisji zdrojowej powstać mogą mieszkania przeznaczone dla gości kąpielowych:

1. Można stawiać tylko budynki główne (mieszkalne) frontem do tych dróg, ulic i placów, uboczne zaś względnie gospodarskie tylko w podwórzu po za budynkami głównymi.

2. Budynki główne (mieszkalne) mają być albo murowane, albo stawiane na pod-

murowaniu 50 cm. wysokiem i ogniotrwałym materiałem kryte.

3. Odległość wszystkich budynków tak głównych (mieszkalnych) jak i ubocznych (gospodarskich) czy to od budynków własnych czy sąsiednich głównych i ubocznych, wynosić ma przynajmniej 10 metrów względnie 5 m. od granicy gruntu sąsiedniego.

Budynki zaś z ogniotrwałego materiału i ogniotrwale kryte, mogą także przylegać do siebie ogniochronnymi murami.

4. Przy budowie budynków mieszkalnych przestrzegać należy postanowień §. 21. ustęp przedostatni i ostatni, oraz postanowień §. 25.

5. Budynki mieszkalne należy, o ile to możliwe, obsadzać drzewami a to w odległości około 5 m. od tych budynków.

Na miejscach podlegających powodzi, nie wolno stawiać mieszkań dla gości kąpielowych.

W miejscowościach, w których powstaną nowe zdrojowiska lub stacye klimatyczny, obowiązany jest Wydział powiatowy zarządzić sporządzenie planu regulacyjnego w przeciągu sześciu miesięcy od czasu wydania statutu zdrojowego.

Przemawia p. sprawozdawca i prostuje ustęp trzeci lit. b), w myśl zmienionego §. 13. a uchwalonego przez Izbę w nowej stylizacji w ten sposób, iż należy dodać w tym ustępie lit. b) słowa „i jeden delegat rady gminnej“.

Izba bez rozprawy uchwała §. 14. w stylizacji komisji wraz ze sprostowaniem p. sprawozdawcy.

Sprawozdawca czyta:

§. 15.

Regulacja rozwijających się niezwykle szybko miejscowości.

Plan regulacyjny ma być i wtedy sporządzony, jeśli miejscowość pewna wskutek

zmiany stosunków lub zewnętrznych wpływów, np. z powodu parcelacji, pobudowania kolei żelaznych, wielkich fabryk i wogóle znacznych przedsięwzięć, albo ważnych środków komunikacyjnych, niezwykle szybko rozszerza się, albo jeśli powstaje nowa osada.

Zwierzchność gminna obowiązana jest w takich wypadkach donieść o tem Wydziałowi powiatowemu, który na tej podstawie albo w braku doniesienia — z urzędu, obowiązany jest w myśl §. 13. zarządzić sporządzenie planu regulacyjnego i przeprowadzić dalsze postępowanie tym paragrafem wskazane.

Rada gminna względnie Wydział powiatowy ma także postanowić, czy i o ile planem regulacyjnym objąć należy i części miejscowości już zabudowane.

Przemawia p. sprawozdawca i oznajmia, iż wobec uchwalonego w §. 13. w odmienną od proponowanej przez komisję stylizacji, należy obecnie w ostatnim ustępie §. 15. wypuścić słowa „Rada gminna względnie“.

Izba uchwała bez rozprawy §. 15. w stylizacji proponowanej przez p. sprawozdawcę.

Sprawozdawca czyta:

§. 16.

Oznaczenie linii regulacyjnej.

Obok wypadków przewidzianych w §§. 13—15. może Rada gminna na podstawie sporządzonego przez Zwierzchność gminną planu, ustanowić linię regulacyjną (budowlaną) odmienną od dotychczasowej linii frontowej, bądź to dla poszczególnych części gminy, bądź też dla poszczególnych dróg, ulic lub placów publicznych.

Odnośna uchwała Rady gminnej winna być w gminie należycie ogłoszoną i przedłożoną ze sporządzonym planem i ewentu-

alnymi zarzutami Wydziałowi powiatowemu do zatwierdzenia, względnie także do załatwienia zarzutów.

Konseus na budowę może być w takim wypadku wydany tylko na podstawie zatwierdzonego przez Wydział powiatowy planu linii regulacyjnej.

Przemawia p. Rotter i wnosi do drugiego ustępu §. 16. następującą poprawkę: zamiast słów „Odnośna uchwała ogłoszoną i przedłożoną“ wnosząc: Powziętą w powyższym względzie uchwałę swą ma Rada gminna w gminie należycie ogłosić i przedłożyć ją wraz“.

Izba popiera poprawkę p. Rottera.

Przemawia p. Wachnianin i wnosi, by w drugim ustępie §. 16. po słowie „zarzutami“, włożyć „w 8 dniach zgłoszonymi“.

Izba popiera poprawkę p. Wachnianina.

Przemawia p. Merunowicz i wnosi następującą poprawkę, by słowa w drugim ustępie §. 16. „odnośna uchwała przedłożoną“ zastąpić słowami: „Tę uchwałę Rady gminnej ma Zwierzchność gminna należycie ogłosić i przedłożyć“.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca zgadzając się na poprawkę p. Wachnianina a sprzeciwiając się poprawce pp. Rottera i Merunowicza.

P. Rotter przyjmuje poprawkę p. Merunowicza jako swoją.

Izba uchwała bez rozprawy ustęp 1. §. 16 zgodnie z wnioskiem komisji, a następnie odrzuca poprawkę p. Rottera i Merunowicza uchwalając ustęp 2 §. 16. w stylizacji komisji w oddzielnem głosowaniu wraz z poprawką p. Wachnianina, głosując nad tą poprawką również oddzielnie.

W końcu uchwała Izba ustęp ostatni §. 16. w stylizacji komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta :

§. 17.

Plan regulacyjny.

Przy sporządzaniu planu regulacyjnego (§§. 13., 14. i 15.) lub planu linii regulacyjnej (§. 16.) należy przestrzegać głównie:

a) ażeby rozkład i położenie budynków odpowiadały wymaganiom sanitarnym, ogniowo policyjnym i wogóle względom bezpieczeństwa ;

b) ażeby drogi i ulice były ile możności proste, równe i jeśli stosunki miejscowe na to pozwalają, tak szerokie, iżby je obsadzić można drzewami przynajmniej po jednej stronie ;

c) ażeby opady atmosferyczne miały zabezpieczony należyty odpływ a sposób odprowadzania nieczystości został należycie ustanowiony.

Izba uchwała bez rozprawy §. 17. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 18.

Wywłaszczenie.

Jeżeli ze względów publicznych a mianowicie ze względów sanitarnych, komunikacji, bezpieczeństwa od ognia lub w skutek ustanowienia linii regulacyjnej, okaże się potrzeba utworzenia nowej drogi, ulicy lub nowego placu albo zajdzie potrzeba sprostowania lub rozszerzenia istniejącej drogi, ulicy lub istniejącego placu, względnie także potrzeba cofnięcia budowy z dotychczasowej linii frontowej do nowej linii regulacyjnej, winien będzie właściciel gruntu ewentualnie w drodze wywłaszczenia (§. 365. ust. cyw.) odstąpić gminie na własność potrzebną przestrzeń za wynagrodzeniem.

Jeżeli zaś skutek regulacji okaże się potrzeba wysunięcia budowy z dotychcza-

sowej linii frontowej do nowej linii regulacyjnej, wówczas budujący obowiązany będzie przed przystąpieniem do wykonania zamierzonej budowy, nabyć na własność od dotychczasowego właściciela za wynagrodzeniem część gruntu między dotychczasową linią frontową a nową linią regulacyjną, właściciel zaś tej części gruntu obowiązany będzie odstąpić mu tę część a to przy istniejących warunkach (§. 365. ust. cyw.) nawet w drodze wywłaszczenia.

Orzeczenie o wywłaszczeniu należy do władzy politycznej.

Gdyby w powyższych wypadkach co do wysokości wynagrodzenia ugoda do skutku nie doszła, oznaczy ją orzeczenie sądowe.

Niedojście do skutku ugody nie wstrzymuje dalszej rozprawy budowlanej.

W razie zajęcia obcego gruntu pod budowę, może być konsens budującemu tylko wówczas udzielony, jeżeli tenże wykaże się, iż otrzymał na to zezwolenie właściciela gruntu, lub też, że dostatecznie zabezpieczył kwotę odszkodowania, którą Sąd oznaczy.

Przemawia p. komisarz rządowy, Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Przemawia p. Rotter i stawia poprawkę, ażeby ustęp czwarty §. 18. opiewał jak następuje :

„Gdyby w powyższych wypadkach co do wynagrodzenia strony interesowane się nie zgodziły, oznaczy je orzeczenie sądowe“.

Izba popiera poprawkę p. Rottera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i przyjmując uwagi p. Komisarza rządowego, wnosi pierwsze trzy ustępy §. 18., które odczytuje w następującej stylizacji :

§. 18.

Wywłaszczenie.

Jeżeli ze względów publicznych a mianowicie ze względów sanitarnych, komuni

kacyi, bezpieczeństwa od ognia lub w skutek ustanowienia linii regulacyjnej, okaże się potrzeba utworzenia nowej drogi, ulicy lub nowego placu albo zajdzie potrzeba sprostowania lub rozszerzenia istniejącej drogi, ulicy lub istniejącego placu, względnie także potrzeba cofnięcia budowy z dotychczasowej linii frontowej do nowej linii regulacyjnej, winien będzie właściciel gruntu ewentualnie o ile zachodzą warunki określone w §. 365 ust. cyw., w drodze wyłączenia odstąpić gminie na własność potrzebną przestrzeń za wynagrodzeniem.

Jeśli zaś skutek regulacyi okaże się potrzeba wysunięcia budowy z dotychczasowej linii frontowej do nowej linii regulacyjnej, wówczas budujący obowiązany będzie przed przystąpieniem do wykonania zamierzonej budowy, nabyć na własność od dotychczasowego właściciela za wynagrodzeniem część gruntu między dotychczasową linią frontową a nową linią regulacyjną a tenże właściciel o ile zachodzą warunki określone w §. 365 ust. cyw. może być przymuszonym do odstąpienia budującemu tej części gruntu w drodze wyłączenia.

Sprawozdawca oświadcza dalej, że zgadza się na poprawkę p. Rottera.

Marszałek udziela wyjaśnienia co do sposobu głosowania.

Izba uchwała ustęp 1., 2., 3., 5., 6., §-fu 18. wedle wniosku komisji.

Marszałek odczytuje poprawkę p. Rottera w pierwotnem jej brzmieniu.

Przemawia p. Rotter i stawia, jako ustęp 4 §. 18. następującą poprawkę w brzmieniu poprawionem:

„Gdyby w powyższych wypadkach stromy interesowane co do wysokości wynagrodzenia nie zgodziły się, oznaczy ją orzeczenie sądowe“.

Izba uchwała poprawkę p. Rottera jako ustęp 4 §. 18.

Marszałek oznajmia, że ma zamiar zamknąć obecnie posiedzenie i wzywa sekretarzy do odczytania złożonego wniosku i interpelacyi.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski, odczytuje następującą interpelację do Wydziału krajowego:

I n t e r p e l a c y a
do Wysokiego Wydziału krajowego
we Lwowie.

Ponieważ dzisiejsza ustawa konkurencyjna o dojazdach kolejowych obowiązuje w ten sposób, iż na ten cel muszą opłacać:

a) Dyrekcya kolejowa $\frac{1}{3}$

b) Rada powiatowa $\frac{1}{3}$

c) Gmina dotycząca $\frac{1}{6}$ zaś resztę kosztów dopłaca Wydział krajowy, gdy tym rozkładem konkurencyjnym utrzymania dojazdów kolejowych czują się gminy dotyczące pokrzywdzone, dlatego podpisani zapytują Wysoki Wydział krajowy, czy nie raczyłby w tym celu zastanowić się i przedłożyć na najbliższej sesji sejmowej zmianę dotyczącej ustawy w ten sposób, aby gminy dotyczące od obowiązków prestacyi $\frac{1}{6}$ części całkiem uwolnić a na to miejsce zobowiązać Dyrekcyę kolejową do ponoszenia dzisiejszej $\frac{1}{3}$ i plus $\frac{1}{6}$ za dotyczące gminy.

Lwów 13. marca 1899.

Interpelujący;
Kramarczyk.

Styla, Żardecki, Potoczek, Szwed, Winniczuk, Warzecha, Dzieduszycki, Niebyłowiec, Wójcik, Wachnianin, Zdzisław Skrzyński, Bernadzikowski, Średniawski, Data, Krzysztofowicz, Kulczycki.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli Wydziałowi krajowemu.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następującą interpelację do c. k. Rządu:

Interpelacya

do Wysokiego c. k. Rządu!

Zważywszy, że umowa słowa i konwencya weterynaryjna zawarta z państwem niemieckiem jest przez Rząd tego państwa zawsze na niekorzyść produkcji naszej interpretowaną; zważywszy, że następstwem takiej dla zbytu naszych produktów zwierzęcych ujemnej interpretacji było i jest jeszcze ciągle trwające zamknięcie dla tychże granicy niemieckiej; zważywszy, że wobec stwierdzonego wygaśnięcia zarazy pyskoworacicowej na całym obszarze kraju takie zamknięcie granicy dla naszych produktów przedstawiać się musi wprost jak niedotrzymanie konwencyi tem więcej że równocześnie otwarto granicę niemiecką dla produktów pochodzących ze sąsiedniego kraju Bukowiny zostającego i rozwijającego się w równych naszym warunkach; zważywszy wreszcie że analogiczna interpelacya wniesiona w tej sprawie w Radzie państwa z inicjatywy posłów: Wielowiejskiego, Zedwitza i Czecha, a poparta z wszystkich stronnictw prawicy, została dotąd bez odpowiedzi i bez rezultatu, podpisani zapytują:

Czy i kiedy należy się spodziewać zmiany stanu rzeczy tak dotkliwego dla naszej produkcji, a zostającego w sprzeczności z wyraźnem brzmieniem umowy międzynarodowej i czy i jakie kroki Wys. c. k. Rząd uczynić zamierza w celu zniewolenia Rządu państwa niemieckiego do bezwłocznego otwarcia swojej granicy dla naszych produktów zwierzęcych.

Lwów d. 13 marca 1899.

Interpelant:
Kszysztofowicz

Białoskórski, Stadnicki, Rudrof, Teodorowicz, Cieński, Rozwadowski, Sala, Stecki, Vivien, Hamorak, Dzieduszycki, Gnoiński, Czech, Korytowski, Puzyna, Brunicki, Biełański, Trzesieski, M. Torosiewicz, Dr. Czaykowski, Sozański, Niebyłowiec, Win-

niczuk, Kramarczyk, Lubomirski, Rey, Starzyński, Schnell, Gniewosz, Brykczyński.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Andrzej Potocki odczytuje następującą interpelację do p. Komisarza rządowego:

Interpelacya

do JW. Pana komisarza rządowego!

W czasie ostatnich wyborów do Rady państwa w r. 1897 zdarzyło się że kandydat ówczesny, a obecny poseł do Rady państwa Dr. Winkowski zjawił się także w Tuchowie dla urządzenia zgromadzenia przedwyborczego. Przy tej sposobności jednakże odwiedził swego kolegę szkolnego a wówczas ekspedyenta kolejowego w Tuchowie niejakiego Karola Mieleckiego, który zresztą żadnego udziału w wyborach nie brał i do akcji wyborczej się nie mieszał. Mimo to sam fakt, że go opozycyjny kandydat odwiedził, wystarczył, aby ściągnąć nań niełaskę sfer rządowych.

Bez wiedzy Mieleckiego zarządzono dochodzenia tajne, prowadzone przez ówczesnego starostę tarnowskiego p. Płazińskiego i urzędnika dyrekcyjnego z Krakowa p. Mieszkowskiego. Wkrótce potem został Mielecki przeniesiony do Skołyszyna mimo, że stosunki rodzinne wiązały go tak ściśle z Tuchowem, iż przeniesienie owo równało się materyalnej jego ruinie. Zdziwiony tem Mielecki wysłał żonę do Krakowa dla dowiedzenia się, co spowodowało jego przeniesienie, a tam zarówno urzędnicy dyrekcyjni pp. Abderman i Szukiewicz, jak i sam dyrektor Koloswary oświadczyli wprost że niełaskę na jej męża ściągnęła „pięta kury”.

Zważywszy zatem, że Mielecki nie brał żadnego udziału w wyborach a przeniesienie go na inną posadę nosi na sobie charakter ślepej, bo nie opierającej się na żadnych podstawach zemsty za przekonania polityczne;

Zważywszy dalej, że gdyby nawet Mielecki był głosował na Dr. Winkowskiego i w agitacji za nim brał czynny udział byłby zrobił tylko zupełnie prawny użytek ze swoich praw obywatelskich i nikomu by nie wolno było za to go prześladować ;

Zważywszy, że takie, jak w tym wypadku otwarte wysuwanie powodów politycznych, jako motywów zemsty, musi demoralizująco i deprymująco wpływać na ogół personalu kolejowego ;

Zważywszy wreszcie, że cały ten postęp Dyrekcji krakowskiej jest jednym z częstych objawów teroryzowania kolejarzy pod względem politycznym i systematycznego odbierania im praw obywatelskich, zapytują podpisani c. k. Komisarza rządowego :

Czy c. k. Rząd nie byłby skłonny wdrożyć dochodzenia celem wyświeatlenia tej sprawy i przedmiotowego wymierzenia sprawiedliwości, oraz co zamierza uczynić c. k. Rząd, aby na przyszłość zapobiedz podobnym nadużyciom ze strony gal. Dyrekcji kolei państw. i personalowi kolejowemu zapewnić pełne a nie skrzepowane korzystanie z praw politycznych, które im przysługuje na równi z innymi obywatelami państwa ?

Lwów d. 14. marca 1899.

Interpelant :

Dr. Bernadzikowski.

Nowakowski, Średniawski, Olpiński, Klemsiewicz, Jahl, Słotwiński, Fruchtman, Wójcik, Styła, Soleski, Warzecha, Potoczek, Szwed, Milan, Romanowicz.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Andrzej Potocki odczytuje następującą interpelację do p. Komisarza rządowego :

I n t e r p e l a c y a

• do J. Wielmożnego Pana Komisarza rządowego, w sprawie pokwitowań w książeczkach podatkowych.

Przyczyną nieporozumień pomiędzy płacącymi podatki, a odbierającymi je bądź Urzędami podatkowymi bądź delegatami była ta okoliczność, że sumę odebranego podatku kwituje się ryczałtowo, a nie według kategorii podatku. Ta także okoliczność nastrocza sposobność do nadużyć. Płacący podatek mając pokwitowanie ryczałtowe nie może się rozeznac w tej chwili czy zapłacił rzeczywiście tyle, jak na niego przypadło, czy też więcej, albo mniej, co się rzadziej zdarza.

Już w intencji układających rubryki w książeczkach podatkowych niewątpliwie leżało, aby przez wyszczególnienie pozycji różnych podatków ułatwić płacącym orjentowanie się, czy odbierający podatek się nie pomylił.

Może to poznać przez porównanie podatków stałych rządowych, tudzież innych rubryk pojedynczo. Władzom kontrolującym byłoby także łatwiej odkryć błąd, gdyby każda kategoria podatku wpisana była w osobnej rubryce.

Ludność podatki płacąca domaga się zresztą, aby podatki kwitowano według kategorii a nie ryczałtowo. Dowodem tego petycy do Wys. Sejmu wystosowano między innymi gminy Bachowice w powiecie Wadowickim.

Czyniąc zadość wyrażonemu w tych petycyach żądaniu które za słuszne i uzasadnione uznajemy, zapytujemy JW. Pana Komisarza rządowego, czy nie zechce zarządzić co należy, aby w książeczkach podatkowych kwitowano płacącym podatki, wyszczególniając je według tam naznaczonych rubryk a nie ryczałtowo.

Lwów 14. marca 1899.

Interpelujący :

A. Styła.

Wojcik, Milan, Bernadzikowski, Winniczuk, Nowakowski, Dr. Olpiński, Szwed, Niebytowiec, Warzecha, Średniawski, Potoczek, Data, Kramarczyk, Kulczycki.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Karatnicki odczytuje następującą interpelację do c. k. Rządu:

Interpelacya

Do Wysokiego c. k. Rządu.

W mieście Stanisławowie znajduje się magazyn rządowy piekarzy rządowych, a w tym magazynie jest grys żytni w ilości kilkuset cetnarów metrycznych, ale żaden z gospodarzy tego grysu kupić nie może, gdyż żądają za jeden cetnar metryczny 4 złr. 70 ct., kiedy tymczasem grys przeniżny kosztuje tylko 4 złr. 50 ct., zatem grys żytni w tym magazynie rządowym w stosunku do grysu pszenicznego jest za nadto drogi. Z tego powodu nikt z gospodarzy wiejskich tego grysu kupić nie może, a gdy w powyższym magazynie tego grysu dużo się znajduje, wtedy zarząd tego magazynu rozpisuje licytację, na której żydzi grys za bezcen zakupują i za granicę do Prus wywożą, zarabiając na tem ogromne sumy. Z tego powodu gospodarzom wiejskim dzieje się wielka krzywda, boć lepiej by było, żeby cena tego grysu była przystępna, — wtedy każdy gospodarz kupował by i nie potrzeba licytacji, ażeby żydzi i pruscy kupecy ogromne sumy na tem zarabiali.

Z tego powodu zapytują podpisani, czy i jak zamierza Wysoki c. k. Rząd w tej sprawie postąpić, ażeby nadal takie nadużycia się nie powtarzały?

Lwów dnia 14. marca 1899.

Interpelant:

Łazarz Winniczuk w. r.

Nowakowski, Dr. Bernadzikowski, Fr. Wójcik, Styła, Kulczycki, G. Milan, Warzecha,

W. Szwed, Kramarczyk, Niebytowiec, Wachnianin, Ottapczuk, Weigel, Średniawski.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Karatnicki odczytuje następującą interpelację do p. Komisarza rządowego:

Interpelacya

do c. k. Komisarza Rządowego.

Na mocy ustawy z dnia 1. maja 1893 Dz. u. kr. N-ro. 33 i reskryptu Wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych przeprowadzono w r. 1894 przez Administrację państwową regulację rzeki Dniestr pod Zaleściami i Borodczycami przy pomocy dwóch przekopów.

Według decyzji c. k. Starostwa z Bóbrki z dnia 25. maja 1894. l. 1577/94 powinien był zarząd regulacji Dniestru urządzić dla mieszkańców wsi Zaleśce i Borodczycy dojazd do ich gruntów, które wskutek przekopu dostały się na drugą stronę rzeki.

Pomimo tej decyzji i pomimo upływu przeszło 4 lat zarząd regulacji rzeki Dniestru nie urządził dojazdów do tych gruntów, przez co około 150 morgów pola nie można uprawić i ziemiopłodów zwieźć do domu.

Nadinszyner, kierujący regulacją, zezwolił był w jesieni 1898 dojeżdżać ludziom tamą, — tymczasem strażnik za ten przejazd zaskarżył 22. włościan do sądu karnego.

Zapytujemy c. k. Rząd, czy nie zamierza on w najkrótszym czasie uporządkować powyższe sprawę i urządzić dojazdy dla włościan ze wsi Zaleśce?

Lwów dnia 14. marca 1899.

Interpelujący:

Dr. Okuniewski w. r.

Ottapczuk, Nowakowski, Kulczycki, Dr. Sawczak, Zajączkowski, Hamorak, Winniczuk, Barwiński, Wójcik, Styła, Karatnicki, Niebytowiec, G. Milan, Średniawski.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Karatnicki odczytuje następującą interpelację do p. Komisarza rządowego:

I n t e r p e l a c y a

do c. k. Komisarza rządowego przy Sejmie galicyjskim.

Wieś Starogród, w powiecie Sokalskim, położona nad rzeką Bugiem na samej granicy rosyjskiej, cierpi od lat wielu znaczne szkody od rzeki, która podmula brzegi. Mieszkańcy nadbrzeżni muszą ciągle przenosić swoje domy i budynki gospodarskie w dalsze miejsca od Bugu, ustępują swemu żywiołowemu wrogowi. Ale niema nadziei, by te przenosiny już raz się skończyły, gdyż nie się nie robi, by rzekę odwrócić od gruntów włościańskich.

Zrójnowani materyalnie mieszkańcy wsi Starogród wnieśli pod dniem 17. września roku zeszłego do l. 161 prośbę do Wydziału krajowego, domagając się środków ochronnych przeciw obrywaniu brzegów przez Bug.

Wydział krajowy reskryptem z dnia 27. września odpowiedział jednak gminie Starogród (do L.W. 58-211), że podanie jej odstąpił c. k. Namiestnictwu, ponieważ regulacja Bugu na tej przesłtzerzeni granicznej należy wyłącznie do c. k. Rządu.

Jednak c. k. Namiestnictwo do obecnej chwili nie zarządziło niczego.

Podpisani zapytują przeto c. k. Komisarza rządowego:

1. Czy znaną jest ta sprawa c. k. Rządowi?

2. Co i kiedy zamierza c. k. Rząd uczynić, by mieszkańców wsi Starogrodu zabezpieczyć przed dalszą klęską?

We Lwowie dnia 14. marca 1899.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Interpelujący:

Wachnianin w. r.

Kramarczyk, Żardecki, Data, Wójcik, W. Szwed, Hamorak, Barwiński, Styła, G. Milan, Nowakowski, Krański, Dr. Sawczak, Niebyłowicz, Winniczuk, Karatnicki.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Karatnicki odczytuje następujący wniosek:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, by przy rekonstrukcyi drogi Kosów-Jasienów-Żabie zastanowił roboty w Jaworowie, a względnie w Sokołówce, skoro złączy nową drogę ze starą, a zamiat tego, by rozpoczął budowę tej drogi z drugiego końca, t. j. z Worochty do Żabiego.

Lwów dnia 14. marca 1899.

Wnioskodawca:

Dr. Okuniewski w. r.

Kulczycki, Zajęzkowski, Hamorak, Nowakowski, Niebyłowicz, Winniczuk, G. Milan, Średniawski, Żardecki, Kramarczyk, W. Szwed, Data, Warzecha, Potoczek, Karatnicki.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie zaznaczając następne na dzień 15. marca 1899 roku godzina 10 rano i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 2 min. 30 po południu.

Sekretarze:

Andrzej Potocki w. r.

Stanisław Niezabitowski w. r.